

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Τῆ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ		Τα χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται, διευθύνονται δὲ ὡς ἐξῆς: Διεύθυνσιν «ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ» Ἔδος Λυκαβητοῦ ἀρ.θ. 7α εἰς ΑΘΗΝΑΣ
Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ		
Ἔτησια 3	5	ΜΙΧ. Δ. ΨΑΡΡΑΣ		
Ἑξαμηνος 1,50	3			
Διὰ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Ὁμάδων Δρ. 2 ἑτησίως.				

Περίοδος I. Ἔτος Α' ἀριθ. 14. ✱ Ἐν Ἀθήναις τῆ 15ῃ 7]βρίου 1914 ✱ Τιμὴ φύλλου λεπ. 10.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ—ΑΙ ΛΕΣΧΑΙ

Ἐν ἓκ τῶν ζητημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα παραμένουν ἐνταῦθα ἄλυτα εἶναι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῶν Ὁμάδων. Οἱ πόροι ἔκ τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν καὶ ἔκ τῶν πληρωνομένων ἐνοσήμων εἶναι τόσον ἀσθενεῖς ὥστε ὄχι μόνον δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἀναγκασιούτων Ἐργαλείων ἀλλὰ καὶ τὴν διατήρησιν λέσχης καθιστοῦν προβληματικὴν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅπου πάντα ταῦτα ἔχουν κανονισθῆ κατόπιν πολυετοῦς πείρας αἱ πρόσοδοι τῶν Ὁμάδων ἀνέρχονται εἰς ἀρκετὰ σεβαστὸν ποσόν. Ἐξ ἴδωμεν λοιπὸν πῶς κατορθώνεται τοῦτο. Ἐν ἐξαιρέσωμεν τὰς καταθέσεις τῶν προσκόπων ὅλα τὰ ἄλλα κέρδη ἀποκτώνται διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῶν.

Οἱ πρόσκοποι ἐργάζονται, κατασκευάζουν διάφορα μικρὰ πράγματα, κορνίζες, ἐταξέρες, καλαθάρια κ. τ. λ. (Περισσότερα εἰς τὸ ἐγκόλιον τοῦ προσκόπου σελ. 153) τὰ ὁποῖα πωλοῦν εἰς ἀρκετὰ καλὰς τιμὰς. Οἱ πρόσκοποι τῶν ἐπαρχιῶν διατρέφουν πουλιὰ, ἐνοικιάζουν κήπους καὶ πωλοῦν ὀπωρικὰ ἢ λαχανικὰ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἐργασίας ταύτης

μὴν ἢ δύο φορὰς τὸ ἔτος δίδεται ἑορτὴ πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἐργασίας τῶν προσκόπων καὶ εἶδος bazars εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦνται καὶ αὐτὰ τὰ διάφορα μικροπράγματα τὰ κατεσκευασμένα ὑπὸ τῶν ἰδίων προσκόπων.

Ἐκ τῶν δύο τούτων αἱ εἰσπράξεις τῶν Ὁμάδων ἀνέρχονται εἰς ἀρκετὰ σεβαστὸν ποσόν, ὑπεραρκετὸν καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐργαλείων καὶ διὰ τὴν διατήρησιν λέσχης, τῆς ὁποίας ἡ σημασία εἶναι μεγίστη. Λέσχη δὲν εἶναι ὁμιλίον εἰς τὸ ὁποῖον συνέρχονται αἱ πρόσκοποι μὴν ἢ δύο φορὰς τὴν ἑβδομάδα διὰ νὰ συνεδριάξουν εἶναι ἐντευχτήριον τῶν προσκόπων ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐργαστήριον αὐτῶν.

Ἐν ᾧ ἄφ' ἐνὸς συνεθίζουσι εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ μανθάνουσι μίαν τέχνην ἐπιτυγχάνουσαν τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου βοηθοῦσιν ἄφ' ἑτέρου ὁλικῶς τὴν Ὁμάδα.

Ἄλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διατηρήσεως λέσχης διὰ τῆς ἐργασίας προσκόπων εἶναι κυρίως ἠθικά.

Ὁ πρόσκοπος συνεθισμένος νὰ λαμβάνη χρήματα ἀπὸ τὸν πατέρα του ὅταν πεισθῆ ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας του εἶναι εἰς θέσιν νὰ κερδίσῃ ποσὸν τι χρημάτων ἔστω

καὶ ελάχιστον ἀποκτᾷ ἓνα ἰσχυρὸν ταταν ἐφόδιον διὰ τὸν μέλλοντα βίον τοῦ ἐμπνέων εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὸ συναίσθημα τῆς αὐταρκειᾶς καὶ κατὰ συνέπειαν ἰσχυροποιεῖ τὸν χαρακτήρα του. Ἡ λέσχη ἔχει ἐπίσης μεγάλην ἠθικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν παιδῶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι συναδελφώνει τοὺς προσκόπους μεταξὺ τῶν καθιστᾷ στενωτέρους τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνωτέρων τῶν, τοὺς κάμνει δὲ νὰ συνηθίζουσι εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς εὐθύνης πρὸ πάντων μάλιστα ὅταν ἡ ἐπίπλωσις καὶ ἡ διακόσμησις εἶναι ἔργον ἰδικόν των.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι διὰ τῆς εἰσπράξεως χρημάτων ἔκ τῆς ἐργασίας τῶν προσκόπων ἐν ᾧ ἄφ' ἐνὸς ἐπιτυγχάνεται ἡ ὁλικὴ ἀνεξαρτησία τῆς Ὁμάδος ἄφ' ἑτέρου διὰ τῶν ἠθικῶν, ἀποτελεσμάτων τῆς διατηρήσεως τῆς λέσχης καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ τρόπου τῆς διατηρήσεως αὐτῆς ἐπιτυγχάνεται ἐν μέγα βῆμα πρὸς τὸν εὐγενῆ καὶ ἐθνοφυλετὴ σκοπὸν τοῦ μεγάλου ἔργου τῶν προσκόπων τὴν μόρφωσιν τῶν χαρακτήρων.

Ἐγκύκλιος ἀριθ. 11

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΤΟΥ Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΑΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Μετά χαρᾶς καθιστώμεν ὑμῖν γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διεβίβασεν ἡμῖν ἐκ τῶν εἰς τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ διάθεσιν τεθειμένων χρηματικῶν πανελληνίων εἰσφορῶν (πλὴν τῆς γενομένης ἤδη παρ' αὐτοῦ ἀτομικῆς ὠρεᾶς ἐκ δραχμῶν 8300 πρὸς σύστασιν ἐν Κρήτῃ Ὀμάδων Προσκόπων) γενναίαν ποσὸν ἐκ 15000 δραχμῶν, ἀποστείλας συγχρόνως καὶ τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

“ Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1914

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐν τῇ πεπονηθῆσει ὅτι σπουδαῖος δύναται ν' ἀποβῆ παράγων τῆς τε κοινωνίας καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀκμῆς τῆς χώρας τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, τὸ εὐοίωνους ἤδη ἐπιδειξάν ἀπαρχὰς κατὰ τοὺς λήξαντας εὐτυχεῖς ἡμῶν πολέμους, ἐπιθυμῶν δ' ὅπως τὴν διανυθεῖσαν δοκιμαστικὴν, οὕτως εἰπεῖν, περίοδον αὐτοῦ διαδεχθῆ τάχιστα ἄλλη, παγίας πανεθνοῦς λειτουργίας, παρεχούσης εἰς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος τὰ πρῶτα καὶ θεμελιώδη ἐφόδια τῆς παιδιόθεν προσηλώσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ἐκ τῶν χρημάτων, ἅτινα ἡ ἐθνικὴ γενναιοφροσύνη ἔθετο εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσίν μου, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων, τοῦτο μὲν πρὸς ἄμεσον καὶ ὅσον οἷον τε εὐρύτεραν ἐπέκτασιν τοῦ ἔργου ὑμῶν, τοῦτο δὲ πρὸς ἔμπρακτον παρότρυνσιν συμπάσης τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας εἰς ἀγάπην, υἱοθέτησιν, καὶ ὑποστήριξιν τοῦ εὐγενοῦς ὑμῶν σκοποῦ.

Ἐν τέλει ὁμολογῶ χάριτας τῷ Διοικοῦντι Συμβουλίῳ ἐπὶ τῇ ἐπιτευχθείσῃ ἤδη ζηλευτῇ καο-

ποφορία καὶ μετ' ἐγκαρδίων συγχαρητηρίων διαβίβῳ εἰς τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τὴν πατρικὴν μου εὐχὴν ὅπως ἀποβῆ τάχιστα ἄξιον τῆς ὠραίας του ἀποστολῆς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ »

Ἡ τοιαύτη πράξις τοῦ περιουστάτου Κυβερνήτου τῆς Χώρας, διαδεχομένη τὴν παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Βασιλέως ἀνάληψιν τῆς γενικῆς Ἀρχηγίας τοῦ Σώματος, καταδεικνύει τὴν ἄκραν στοργὴν μεθ' ἧς ἡ Πολιτεία παρακολουθεῖ τὸ ἐθνικὸν ἔργον τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ ἀποστολῇ.

Οἱ Ἑλληγες Πρόσκοποι δέον νὰ ὦσιν ὑπερήφανοι ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ πρὸς τὸ Σῶμα τιμῇ, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως βαθύτατα νὰ συναισθάνωνται ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐξαντλήσωσι πᾶσαν αὐτῶν τὴν θέλησιν καὶ ὄλον τὸν ζῆλον ὅπως ἐπιτευχθῆ τὸ ταχύτερον ἀριότητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἐνισχύουσα τὴν παρακολουθοῦσαν ἡμᾶς κοινωνίαν ἐν τῇ ἄνωθεν ἀπορροούσῃ παροτρύνσει αὐτῆς πρὸς ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Σώματος.

Τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, συμπληρῶσαν οὕτω τὸ προπαρασκευαστικὸν αὐτοῦ στάδιον, θέλει μετὰ θάρρους χωρῆσαι περαιτέρω βέβαιον ὅν ὅτι πλὴν τῆς Πολιτείας δὲν θέλουσι λείπει καὶ ἐκ τῆς καθόλου Κοινωνίας νέοι αὐτοῦ παραστάται καὶ ἄρωγοί.

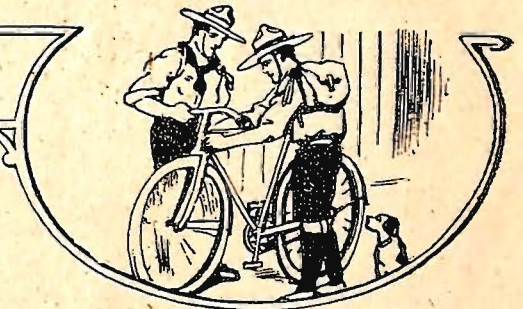
Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 1914

Ι. ΒΑΡΤΣΟΥ Τυπογραφεῖον *Καλλιτεχνικὸν ἐν ὁδῷ Κολοκοτρώνη ἀρ. 26.*

Ἐργασία τελεία καὶ εὐσυνειδητος.

ΧΡΗΣΙΜΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Διά τούς ποδηλάτας

Όταν μπαλώνετε σαμπρέλλας είναι καλόν να επιθέητε κάποιαν πίεσιν εις τὸ μέρος εις τὸ ὁποῖον βάζετε τὸ μπάλωμα. Εὐκόλος πρὸς τοῦτο τρόπος εἶναι ὁ ἀκόλουθος: τοποθετεῖται μίαν δεκάραν ἐπὶ τοῦ ξηρανομένου μπαλώματος καὶ μίαν ἄλλην εις τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς

Σχῆμα 1

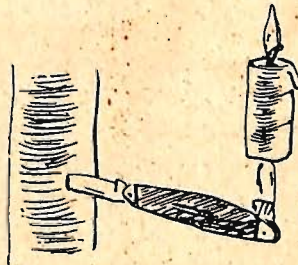
σαμπρέλλας. Τὰς πιέζετε μαζί θέτοντες μίαν σούστιαν τῶν πανταλονιῶν ἀπάνω ἀπὸ τὰ νομίσματα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δύνασθε κάλλιστα νὰ πιέζετε τὸ μπάλωμα ἐνῶ ξηραίνεται χωρὶς τὴν ἀνάγκην νὰ τὸ βαστάτε διαρκῶς (Σχῆμα 1).

* *

Νέον κηροπήγιον

Ἰὰ νὰ εὔρη τις θέσιν κατάλληλον ἐντὸς σκηνῆς πρὸς πληρῆ αὐτῆς φωτισμόν δι' ἑνὸς κηρίου εἶναι πολὺ δύσκολον. Συνήθως τοποθετεῖται τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅποτε καὶ εὐκόλως ἀναποδογυρίζεται καὶ ἐλλιπέστατα φωτίζει. Ἴδου ἄπλοῦς τρόπος διὰ τοῦ ὁποῖου καὶ τὸ κηρίον τοποθετεῖται ὑψηλὰ καὶ ἀσφαλῶς ἢ σκηνὴ δλόκληρος φωτίζεται ἐπαρκῶς. Ἐμπήξτε τὴν μίαν λεπίδα ἐνὸς σουγιά εἰς τὸν στύλον τῆς σκηνῆς

καὶ μίσοανοίξτε τὴν ἄλλην οὕτως ὥστε ἐπὶ τῆς ἐμπηχθείσης νὰ εἶναι κατακόρυφος· ἐπὶ ταύτης τοποθετή-

Σχῆμα 2

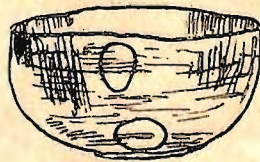
σατε τὸ κηρίον καὶ ἔχετε πρόχειρον καὶ ἀσφαλῆς κηροπήγιον· μὴ κάθεσθε ὅμως κάτωθεν αὐτοῦ διότι τὸ κηρίον θὰ στάξῃ ἐπάνω σας (σχ. 2).

* *

Πῶς νὰ ἀνακαλύπτετε τὰ ξῶλα (μπαγιατικά αὐγά.)

Ἴδου εἷς τρόπος νὰ εὐρίσκετε τὰ μπαγιατικά αὐγά.

Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς βεβαίως ὅστις νὰ στερεῖται τοῦ αἰσθητηρίου τῆς δσφρήσεως, ὥστε νὰ μὴ κατηγορῆ ἕνα χαλασμένο αὐγὸ ὅταν τὸ ἀνοίξῃ. Ἡ διαφορὰ ἐνὸς φρέσκου καὶ ἐνὸς μπαγιατικού αὐγοῦ δύναται νὰ παρατηρηθῇ τὴν στιγμὴν ποῦ τίθενται εἰς τὸ νερὸν διὰ νὰ στρώ-

Σχῆμα 3

σουν τὸ μὲν φρέσκο μεταβαίνει εἰς

τὸν βυθὸν καὶ κοίτεται ἐπὶ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ, τὸ δὲ μπαγιατικὸ μένει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ὅσον κάθεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας εὐρίσκεται τόσον περισσότερον μπαγιατικόν εἶναι. Προσέξτε μόνον μὴ τὸ σπάσετε, διότι τότε τὸ αἰσθητήριον τῆς δσφρήσεως σας δὲν θὰ μείνῃ καθόλου εὐχαριστημένον (σχ. 3).

* *

Διὰ νὰ στερεώσετε τὰ Σχοινία

Ἰὰ νὰ στερεώσετε καλῶς τὰ σχοινία εἰς τὸ ἔδαφος οὕτως ὥστε νὰ ἰσοροποῦν μεγάλην δύναμιν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ δέσετε αὐτὰ τοῦλάχιστον εἰς τρεῖς πασσάλους, ὧν ἕκαστος νὰ φέρῃ τὸ ἴδιον βᾶρος.

Σχῆμα 4

Τὸ σχῆμα 4 σᾶς δεικνύει τὸν τρόπον. Πρῶτον γύρετε τὸ ἄκρον τοῦ σχοινίου εἰς τὴν βάσιν τοῦ πρώτου πασσάλου ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου φέρετε σχοινίον εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἑτέρου καὶ οὕτω καθέξῃς. Διὰ μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν ἀντὶ τοῦ πρώτου θέσε τρεῖς πασσάλους μαζῇ ἀντὶ τοῦ δευτέρου δύο καὶ μόνον ἕνα εἰς τὸν τρίτον. (σχ. 4)

* *

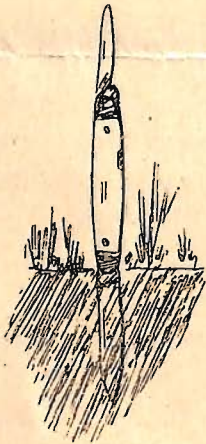
Η ΑΚΟΥΣΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Συχνάκις ἀποθέτων τὸ ποδήλατον αὐτοῦ ἐν τῷ κοίλῳ βράχου τινὸς ὃ Ἐρρῖκος Μοβιέλ ἐβάδιζεν ἀνά τὴν πετρώδη ἀκτὴν μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς Varde, ἀκρωτηρίου ἐρήμου, δημιουργηθέντος ἐκ τινος παλαιοῦ φρουρίου τὸ ὁποῖον ὀρθοῦται ἄνωθεν τῆς θαλάσσης ἔμπροσθεν τοῦ χωρίου Μενίκ. Ἐντεῦθεν ἀπολαύει τις θέας ἐξαιρετοῦ ἐφ' ὅλης τῆς ἀκτῆς.

Πῶς νὰ ἐννοήτε τὸν ἐχθρὸν

Πολλοὶ πρόσκοποι γνωρίζουσι τὴν μέθοδον τῶν Ἰνδῶν ὅταν θέλωσι ν' ἀκούσωσι τὰ βήματα ἀνθρώπων, οἵτινες εὐρίσκονται μακρὰν.

Σχῆμα 5

Τεντώνονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ θέτουν τὸ αὐτὶ των ἐπ' αὐτοῦ καὶ οὕτω ἀκούουν ἀρκετὰ καθαρὰ ἤχους βημάτων ἀπὸ ἀρκετῆς ἀποστάσεως οεῖς ὅμως μὴ ἔχοντες τὴν λεπτὴν ἀκοὴν τῶν Ἰνδῶν μεταχειρισθῆτε ἓνα σουγιὰ τοῦ ὁποῖου θέσατε ἐτὸς τοῦ ἐδάφους τὴν μεγαλειέτην λεπίδα καὶ πλησιάσατε τὸ αὐτὶ σας εἰς τὴν ἄλλην λεπίδα. Αἱ Κινήσεις τοῦ ἐδάφους μεταδίδουσι κινήσεις εἰς τὸν σουγιάν, ὅστις κάμνει διαφόρους ἤχους ἀναγγέλλοντας τὰ διάφορα βήματα, προσέχετε μόνον μὴ κοπήτε (σχ. 5)

Κατὰ τινὰ ὠραίαν πρωΐαν τοῦ Ἰουλίου κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑδράργυρος ἔμελλε νὰ ἀνέλθῃ ἀρκετὰ ὑψηλά, ὃ Ἐρρῖκος Μοβιέλ ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ ἀκρωτηρίου καὶ ἰστάμενος ἐπὶ ὑψηλοῦ τινὸς βράχου διεσκέδαζε ρίπτων λίθους ἐντὸς τοῦ ὕδατος ὅσον ἠδύνοτο μακρύτερον.

Ἡ θάλασσα ἦτο λεία ὡς κάτοπτρον καὶ ὃ χάλιψ πίπτων παρήγε ἀτελευτήτους κύκλους. Τὸ παίγιον τοῦτο, ὅπερ ἀπὸ γυμναστικῆς ἀπόψεως ἦτο ὠφέλιμον, ἠὲ χαρίσται αὐτὸν πάρα πολὺ καὶ προσεπάθει νὰ ρίπτῃ τὸν λίθον ὅσον τὸ δυνατόν μακρύτερον. Ὅσον ὅμως μακρὰν καὶ ἂν ἐξησφενδόνιζε τὸν λίθον ἠπόρει βλέπων ὅτι τὸ ὕδωρ ἐταράττετο ἐξήκοντα ἢ ὀγδοήκοντα μέτρα πρὸ τῆς παραλίας καὶ προσηλώσας τὸ βλέμμα αὐτοῦ πορεύθησε πρᾶγμα τι κινούμενον ἐντὸς τοῦ ὕδατος (ἐξεπλήσσετο δὲ πῶς δὲν τὸ εἶχε παρατηρήσει πρότερον). Ἐντείνας δ' ἔτι πλέον τὴν προσοχὴν του διέκριεν ἀνθρώπον τινα κολυμβῶντα ἢ μᾶλλον ἐπιχειροῦντα νὰ κολυμβᾷ.

Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο δυνατόν, διότι πρὸ ἡμισείας καὶ πλέον ὥρας εὐρισκόμενος ἐπὶ τῆς ἀποκρήμνου ταύτης ἀκτῆς δὲν εἶδε τινὰ εἰσερχόμενον εἰς τὸ ὕδωρ. Διέκρινε τέλος μετὰ μεγάλης ἐνεργείας ἀνδρα τινὰ ὅστις ἐνέτεινε τὰς δυνάμεις του ὅπως φθάσῃ τὴν ἀκτὴν, ἀλλὰ ἢ ὃ κολυμβῶν δὲν εἶχε ποτὲ κολυμβήσει, ἢ ἐξασθενήσῃ ἕνεκα μακρᾶς προσποθείας εὐρίσκειται εἰς πλήρη ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεών του

Ἀλλὰ ἀληθῶς εἶναι εἰς δυστυχίης ὅστις πνίγεται ἀνεφώνησε ὃ πρόσκοπος καὶ ἐγὼ μένω παρατηρῶν αὐτὸν ὡς ἠλίθιος.

Ταχὺς εἰς τὸ ἀποφοσιῖζειν, ὃ Ἐρρῖκος, ἔρρηψε διαπεραστικὸν βλέμμα περίξ αὐτοῦ. Ἡ ὄχθη ἦτο ἔρημος καὶ ἀπητοῦντο δέκα τοῦλάχιστον λεπτὰ διὰ νὰ μεταβῆ καὶ ζητήσῃ βοήθειαν ἀπὸ τὸ Μενίκ. Κοτανοῶν ὅτι ὠφείλε νὰ βασισθῆ μόνον

εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις ὃ χάλος πρόσκοπος ἠγειρε ἐκ τοῦ ἐδάφους τὸ ἔνδυμά του καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ Ἐγνώριζε μονοπάτιόν τι ἐντὸς ζῆτ βράχῳδους ἀκτῆς ὅπερ τῷ ἐπέτρεπε νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς θαλάσσης, χωρὶς νὰ κατέρχεται ἀπὸ βράχου εἰς βράχον ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἀπῆγε δύο ἕως τρία λεπτὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Περιμείνατε ἔρχομαι πρὸς βοήθειάν σας ἀνεφώνησε τεντώνων τὰς χεῖρας περίξ τοῦ σώματος του ἐν εἶδη κέρατος κοῖ χωρὶς νὰ δειλιάσῃ ἐρρίφθη εἰς τὸ ὕδωρ. Ἦτο τὸ δεύτερον ἠδη λουτρὸν κατ' ἐκείνην τὴν πρωΐαν καὶ ἦτο λίαν ἐξηνητημένος, ἀλλὰ ἢ ἰδέα τοῦ κινδύνου δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ σκέπτηται τοιαῦτα.

Ἐκολύμβα ὅσον ἠδύνατο ταχύτερον ἐννοῶν ὅτι ὃ δυστυχῆς ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ βυθισθῆ.

Ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος ἐκινεῖτο ἄνευ ἐλπίδος πλέον. Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἦτο ἄχρουν ἐφάνη διὰ τελευταίαν φορὰν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἔπειτα ἀργὰ ἀργὰ ἐβυθίζετο ὡς νὰ ἐνέδωκεν εἰς τὸν θάνατον καὶ μία μόνον ἐλπίς ἐκ τῶν χειρῶν μου τῷ ἐφαίνετο ἀκόμη. Ὁ Ἐρρῖκος Μοβιέλ ἐντείνας τὰς δυνάμεις του ἔφθασε ἐντὸς ὀλίγου καὶ μεταχειριζόμενος τὰ διδάγματα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὀμάδος, ἔσυρε τὸν ἀνθρωπον πλησίον καὶ διὰ τῆς μίας χειρὸς ὑπεβάσταξε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, διὰ δὲ τῆς ἄλλης κολυμβῶν ἀργὰ ἔφθασε τὴν ἀκτὴν. Ὁ σωθεὶς ἠήρχισε ἐντὸς ὀλίγου νὰ συνέρχεται καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῶν χαλίκων κάτωθεν τῶν βράχων

Ἦτο νεανίας 15 περίπου ἐτῶν εἰς τὸν ὁποῖον ἢ κόμη του κεκομμένη ἐν χρῶ (μέχρι τοῦ δέσματος) προσέδιδεν ἔκφρασιν ἀρκετὰ δυσάρεστον.

[Ἐπεται συνέχεια]